

ספר
עצתו
אמונה

בריוון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסקלב

אידיש

פרשת נח

תשפ"ד

319

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

עֲצַתְּוֹ אֲמוּנָה

- א. מעג א בחור לערנען זונה הקדוש?
- ב. מתפלל זיין מיין ווייב זאל ווערן א ברוסל'ע, ווען זי בעט די פארקערטע?
- ד. פעלט אויס צו נעמען א באגלייטער אין שפיטאל פאר א שמחה?
- ה. פארוואס נעמט מיין שווער אן לשון הרע'ס קעגן ברוסל'ב?
- ט. וואס קען מען טון פאר שרעקעדיגע חלומות?
- יא. וואס טוט מען ווען די ווייב שרייט אסאך אויף מיר?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. הערליכע יום טוב סוכות.
- יד. נישט אראפטרעטן פון בעט אן נעגל וואסער.
- טו. אז אייער קינד ווערט געטשעפעט, רעדטס צום מלמד און מנהל.
- טז. מזל טוב צו די חתונה פון אייער זון.
- יז. הער אויף רעדן ניבול פה, קענסטו צודריק קומען אין היכל הקודש.
- יח. אנשטאט קוקן אויף הריגות און רציחות, זאל מען קוקן חיזוק אויף אמונה.
- יט. דאווענען שחרית איז די ערשטע זאך, וואס פריער איז בעסער.
- י. די נייעס פארכאפט און פארוואנדעט הונדערטער טויזנטער נעבעך.
- יא. חומש רש"י לערנט מען יעדעס יאר פון פריש.
- יב. רעדט מיט די קינדער אמונה.

מעג א בחור לערנען זוהר הקדוש?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האלט איבער לימוד הזוהר

פאר בחורים? מעגן בחורים לערנען זוהר הקדוש אדער נישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת

תשפ"ד לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנדאי זאלן בחורים זיך צוגעוואוינען זאגן די ווערטער פון

הייליגן זוהר, אויך קינדער זאל מען אויסלערנען זאגן די הייליגע

ווערטער פון זוהר. מוהרא"ש ברענגט פון דעם הייליגן צדיק פון

קאמרא זכותו יגן עלינו (נוצר חסד אבות, פרק ד): "לו עמי שומע לי",

הלואי זאל מען מיך אויסהערן, "בדור הרע הזה", אין דעם היינטיגן

דור, "שהמינות גובר", וואס עס איז דא אזויפיל שלעכטס, "היה

למדים עם תינוק בן תשעה שנים ספר תיקוני זוהר להגות בה",

וואלט מען געדארפט צוגעוואוינען קינדער פון די ניין יאר זיי זאלן

עוסק זיין אין לערנען דעם הייליגן זוהר, "והיה אז יראת חטאו

קוֹדֶמֶת לְחֻמְתּוֹ, וְאוֹלָט דָּאס זײ גֶּעְהָלְפֵן זײ זַאלֶן זײַן אָפּגֶעֱהײטן פֿון דַּעם יֶצֶר הָרַע; קױק נֶאָךְ אײנעם סִפֵּר.

בײ די וועלט איז אָנגענומען, אז מען לערנט זוהר יונגערהייט - ווערט מען משוגע, מוהרא"ש פֿלעגט שפּעטן דערפֿון; מוהרא"ש זאגט: "פֿון לערנען זוהר הקדוש ווערט מען נישט משוגע, משוגע ווערט מען פֿון פֿגם הַבְּרִית, הוֹצָאת זַרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן"; חטאות נעורים - דאס מאכט דעם מענטש משוגע, זוהר הקדוש אז מען לערנט - ווערט מען אַ גרויסער צדיק. דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מתפלל זיין מיין ווייב זאל ווערן א ברסלִבֵּע, ווען זי בעט די פארקערטע?

שאלה:

לְכַבֹּד דַּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אזוי פֿרייליך אז איך האב זוכה געווען דעם פֿארגאנגענעם יאר צו ענדיגן גאנץ חמשה חומשי תורה, וואס איך האב זוכה געווען צו לערנען יעדן טאג אין לויף פונעם גאנצן יאר. א גרויסן יישר פֿח פֿארן ראש ישיבה שליט"א פֿאר אלע חיזוק און עצות.

עס מאכט מיר לאבן ווען איך האלט אין איין בעטן דעם אייבערשטן אז מיין ווייב זאל שוין מקורב ווערן צו ברסלִב, און אין די זעלבע צייט איז מיין ווייב מתפלל אז איך זאל שוין אפלאזן ברסלִב, איך זאל ווערן א ... חסיד.

יישר פֿח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פֿרשׁת בְּרֵאשִׁית, אָסְרוּ חַג סוּכּוֹת, כ"ד תְּשֵׁרִי, שְׁנַת תִּשְׁפ"ד לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יְאִיר, חִיפָה

איך האב עֶרְהָלֵטֵן דײַן בְּרִיוֹ.

איך פֿריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט אַ גאנץ יאר זוכה געווען צו

מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום, די קומענדיגע יאר הבא עלינו לטובה זאלסטו אויף לערנען רש"י. עס איז נישט על מנת שתעלה לרקיע, יעדער איינער קען דאס באווייזן; טייל איין די פרשה לויט די וואך, לערן יעדן טאג אביסל חומש תרגום מיט רש"י, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער; אזוי במשך די יאר וועסטו ענדיגן חמשה חומשי תורה מיט רש"י הקדוש. דו וועסט זוכה זיין צו זיצן אין היכל פון רש"י אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; אזוי האט דער הייליגער שר שלום פון בעלזא זכותו יגן עלינו געזאגט: "ווער עס וועט לערנען און ענדיגן יעדע וואך חומש מיט רש"י, איז פארזיכערט אז ער וועט זיצן אויף יענע וועלט אין די היכל פון רש"י", און פון מוהרא"ש האבן מיר געלערנט: "ווער עס לערנט און ענדיגט יעדע וואך חומש מיט רש"י, איז זוכה צו זיצן אין רש"י היכל נאך אויף די וועלט", דאס הייסט די גאנצע לעבן ווערט אן אנדערע לעבן; א זיסע לעבן, א לעבן מיט הייליגקייט.

בנוגע דיין ווייב וואס זי בעט אז דו זאלסט אפלאזן ברסלב און דו ביסט מתפלל זי זאל מקורב ווערן צו ברסלב; בעט דעם אייבערשטן פאר זיך, בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זיך נישט נארן, דו זאלסט זיין ביים אמת, גיי אין א שטילע פלאץ און שריי (תהלים פו, יא): "'הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך', ווייז מיר וואו איז די אמת, איך זאל זיך נישט נארן מיין גאנצע לעבן"; בעט פאר זיך, אויף זאלסטו בעטן פאר דיין משפחה און פאר אלע אידן, אלע זאלן לעבן מיט אמונה.

זיי זיך נישט מבבלל פון קיינעם, גיי דיין וועג, זיי עוסק אין תפלה והתבודדות און לערן דייע שיעורים בכל התורה כולה, און דיין ווייב זאלסטו מכבד זיין, זאלסט שיינ רעדן צו איר מיט דרך ארץ און עהרע; וועסטו זוכה זיין צו קומען אויפן אמתן וועג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פֻּעֲלֵט אוֹיס צוֹ נַעֲמַעַן אַ בֵּאַגְלִיִּטֶער אִין שְׁפִיטָאל פֿאַר אַ שְׂמַחָה ?

שְׂאָלָה :

לְכַבּוּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זיך זייער באדאנקען פון טיפן הארצן פאר די הערליכע שיעורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט אזוי שיין איבער, מיט אבנארמאלע כוחות.

די עצות פון רבי'ן באשיינען מיין נייע חתונה געהאטע לעבן אויף א פארנעם וואס מען קען נישט באשרייבן. איך קען זיך גארנישט פארשטעלן ווי אזוי איך וואלט זיך באגאנגען אן דעם.

איך וואלט געוואלט וויסן דעם ראש ישיבה'ס מיינונג אויף די פאלגענדע:

ברוך השם אז מיר ווארטן אונזער ערשטע קינד בשעה טובה ומצלחת, איך בין אבער נישט רואיג מיט דעם וואס איך האב זיך איינגעשריבן פאר קלאסן וואס העלפן זיך צוגרייטן צו די שמחה, און גענומען די זעלבע פרוי זי זאל זיין מיין באגלייטער אין שפיטאל, כאטש וואס איך האב געהערט נאר גוטע אינפארמאציע אויף איר. איך פיל אז איך וויל גיין נאר מיטן אייבערשטן, ברוך השם אז דער אייבערשטער האט אלעס געפירט אזוי גוט און פיין ביז אהער, און איך ווייס ער וועט מיר העלפן אויך ווייטער; איין מאל איך מיש דא אריין א פרעמדער, פיל איך ווי זאכן טוישן זיך.

איך טראכט אז איך זאל ענדערש דאס אפלאזן, צוריק נעמען דאס געלט און עס נוצן אויף זיך גיין אפרוען נאכדעם; איז דאס ריכטיג צו טון?

יישר פח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבָרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, אַסְרוּ חַג סוּכּוֹת, כ"ד תְּשָׁרִי, שְׁנַת

תּשפ"ד לַפְּרָט קָטָן

מֵרַת ... תַּחֲבִי

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן ווי איר שטארקט זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות און חזוק. איר שרייבט אינעם בריוו, איר ווייסט נישט ווי אזוי איר וואלט געקענט לעבן אנעם רבי'ן, דער ענטפער איז, מען קען טאקע נישט

לְעֵבֶן אֲנַעַם צָדִיק; מֵעַן לְעֵבֶט אַ פֶּאָרְלֵאשְׁעֵנְעַם לְעֵבֶן, אֲנִי טַעַם, אֲנִי חַיּוֹת, פּוֹל מִיט צַעַר און ווײַטאַג, און דער צדיק, דער הייליגער רבי - געבט א טעם אין לעבן, מען שפירט א זיסקייט יעדע רגע אינעם לעבן.

בְּנוֹגַע וְכוּ'; עַם פֶּעֲלֵט טאַקע נישט אויס, דאס גרינגסטע איז ווען מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן. דאס גאנצע לעבן ווערט גרינגער ווען מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן, און זיכער ווען מען גייט צום געבוירן - איז דאס פונעם אייבערשטן אליינס. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן - (תענית ב.): "שְׁלֹשָׁה מִפְּתָחוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא נִמְסְרוּ בְּיַד שְׁלִיחַ", אײנע פון די שְׁלִיסֶלֶען איז דער שְׁלִיסֶל פון געבוירן.

ענדערש נעמט די געלט און גייט זיך אפרוען נאכן האבן דאס קינד, ווי איידער אויסגעבן געלט פאר זיך לערנען ווי וכו'; מען ווערט דארט גארנישט קלוגער, מען ווערט נאר מער דערשראקן.

פון ווען איר גייט אריין אין שפיטאל זאלט איר זיך אונטער זינגען: "פִּי טוֹב הַשָּׁם, דער אייבערשטער איז גוט", דאס איז מסוגל פאר א גרינגע געבורט. אזוי זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ב), מִזְמוֹר לְתוֹדָה אִיז מְסוּגָל לְהוֹלִדָה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פארנוואס נעמט מײן שווער אן לשון הרע'ס קעגן ברסלב?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מזל טוב צום געבורט פון די מיידעלע, דער אייבערשטער זאל געבן פארן ראש ישיבה שליט"א אסאך נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט.

איך דאנק דעם אייבערשטן אויף דעם גאר דערהויבענעם ראש השנה וואס איך האב זוכה געווען מיטצוהאלטן דאס יאר אין אומאן אינאיינעם מיטן ראש ישיבה שליט"א, עס האט מיר געגעבן געזאלין פאר א גאנץ יאר. שפּת אייבערשטער אז מיר לעבן מיט די

לימודים וואס דער ראש ישיבה שליט"א לערנט אונז, און מיר זענען די גליקליכסטע מענטשן אויף דער וועלט.

נעכטן האב איך גערעדט מיט מיין שווער אויפן טעלעפאן, זייער א געשמאקע שמועס, אבער אינמיטן רופט ער זיך אן אז ער וויל מיר נאר זאגן אז ער האט נישט גע'חלומ'ט אז פון אלע זיינע קינדער וועט ער האבן די מערסטע צער פון מיר. עס האט מיר נאר שטארק וויי געטון דאס צו הערן, אבער איך האב זיך אָנגעכאפט אינעם בענקל אז איך זאל גארנישט ענטפערן.

עס שטערט מיר זייער שטארק, פארוואס זאל ער נישט האבן פון מיר די מערסטע נחת? איין טאג פריער איז איינע פון זיינע זון געווען ביי מיר אין שטוב אן קיין באַרד און אן קיין פיאות, געשטינגען פון דראַגס, און ער זאגט מיר אז די איינציגסטע מאל וואס ער לערנט א אידיש ווארט איז נאר ווען איך שיק אים א חיזוק יומי פונעם ראש ישיבה שליט"א.

שבת חול המועד פסח האב איך געהאט אן אנדערער שוואגער ביי מיר, שוין מער א לומדישער, און ער האט נישט אויפגעהערט סעקירן מיין ווייב פארוואס מיר האבן נישט יעדע סארט חמרה, ער האט עס ממש נישט געקענט פארשטיין, אבער אין די זעלבע צייט האט ער בכלל נישט געדאווענט, איך האב זיך געבעטן ביי אים צו גיין דאווענען, איך האב אים געגעבן מיין טלית, און ער האט געזאגט יא יא, ער גייט שוין באלד גיין.

מיין הארץ איז צעריסן, פארוואס דארף דעם רבינ'ס נאמען זיין אזוי פארשעמט? הלוואי ווען איך קען ארויסברענגען מיט ווערטער וואס איך האב אלץ באקומען פונעם ראש ישיבה שליט"א, הלוואי זאל מיין שווער וויסן דעם אמת וואס היכל הקודש איז און וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט אונז, אנשטאט זיך אנצוהערן מיט אלע נארישע לשון הרע'ס.

דאס האט מיך נאך מער אויפגעפלאמט צו העלפן און טון נאך מער פאר הפצה. מיין קאפ רודערט, אפֿשער האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר? איך בענק זיך אזוי שטארק צו דער ראש ישיבה.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת
תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טענה נישט מיט דיין שווער, טענה נישט מיט קיינעם, בפרט מיט
עלטערן, טאטע מאמע שווער און שוויגער; אז דו ווילסט זיך טענה'ן -
זאלסטו גיין התבודדות און אויסשמועסן אלעס וואס ליגט דיר אויפן הארץ,
דערצייל אויס דיין הארץ פארן אייבערשטן, זאג אים דיין גאנצע עבר, און
וואס האט פאסירט מיט דיר פון ווען דו האסט געטראפן דעם רבי'ן און עד
היום וואס עס פאסירט מיט דיר ווען דו דערמאנסט זיך פון רבי'ן, און די
התעוררות וואס דו באקומסט יעדעס מאל דו לערנסט דעם רבינ'ס ספרים.

דאס ווייסטו אודאי אז דער רבי האט זיך דאס אלעס אליינס געברענגט,
דער רבי האט געוואלט עס זאל זיין מחלקת. ווען דער רבי איז צוריק
געקומען פון די הייליגע נסיעה קיין ארץ ישראל האט ער געזאגט פאר אנשי
ש'ומינו: "איך האב פאר אייך געברענגט א מתנה - 'מחלקת', פון היינט אן
וועט מען קריגן אויף אונז". דער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן תב): "איך
האב די כח אראפצונעמען פון מיר אלע מחלקת, איך האב בפתח צו מאכן אז
די גאנצע וועלט זאל קומען צו מיר און זינגען 'יחי אדונינו מורנו ורבונו',
אבער איך וויל דאס נישט, ווייל עס איז דא מדרגות וואו מען קען נישט
אנקומען נאר דורך בזיונות", דורכדעם וואס מען טשעפעט און מען שפעט
איז דער מענטש ביי זיך צעבראכן, עס פאלט אנוועק דער 'איך', עס איז
נישטא דער 'מיה', 'זיך'; דאס האט דער רבי געוואלט.

זיי נישט ברוגז אויף דיין שווער, האלט נישט קיין האס; עס איז נישט
ער, עס איז די לשון הרע'ס וואס גייט שוין אן איבער צוויי הונדערט יאר,
פון דעם רבינ'ס צייטן ווי דער חולק האט אנגעדרייט די אלע לשון הרע'ס.
דיין שווער מיינט זיכער אז די פלאץ איז שעדליך, אזוי ווי מען רעדט השם
ישמרינו; וואלט ער געוויסט וואס דו און דיין ווייב באקומען ביים רבי'ן -

וואלט ער דיך געטראגן אויף די אקסלען. דער רבי האט געזאגט (שיחות ה"ר, סימן קפב): "עלי אין חולקים כלל, רק הם חולקים על מי שעשה כן, כמו שבונים החולקים עליו, ועל איש כזה בודאי ראוי לחלק", אויף מיר קריגן זיי נישט, זיי קריגן אויף איינעם וואס מען זאגט אויף אים די אלע לשון הרע'ס און אויף אים דארף מען קריגן, אויף אזא איינעם קריג איך אויף; דער רבי האט געזאגט: "זיית האבין זך אויס גישניצט א מענטש, אין קריגן אויף איהם", אויף אים קריג איך אויף.

לערן דעם רבינ'ס ספרים און בעט דעם אייבערשטן זאלסט קענען טון וואס דער רבי פארלאנגט פון אונז, בעיקר התבודדות ותפלה; גיי יעדן טאג אין א שטילע פלאץ און שמועס מיטן אייבערשטן. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן ק): "מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות", מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד נאר אז מען מאכט התבודדות; הער ווערטער, מען קען נישט זיין א איד נאר דורך התבודדות, נאר אז מען רעדט צום אייבערשטן אויף די שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, מען דערציילט די ירדות, די נפילות וואס דער יצר הרע מאכט מיטן מענטש; נאר אזוי קען מען זיין אן ערליכער איד.

אויף זאלסטו זיך צופלייסן מיט לערנען די הייליגע תורה. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א וועג צו לערנען אפילו מען פארשטייט נישט, אפילו מען גייט אריבער שווערע טעג, אפילו מען האט נישט קיין חברותא, אפילו מיט אלע אפילו'ס; דער רבי זאגט (שיחות ה"ר, סימן עו): "אין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", דער עיקר זאל מען זאגן די אותיות פון די תורה, אפילו מען פארשטייט נישט, ווייל ביים סוף וועט מען פארשטיין.

מיין ליבער ברודער, וואס זאל איך דיר זאגן, דעם רבינ'ס ספרים איז פאר אונז א פארמעגן, נישטא קיין זאך אין לעבן וואס דער רבי זאל נישט האבן אויף דעם אן עצה; ווער עס לערנט די ספרים פון רבי'ן ווערט קלאר אין לעבן, יעדע זאך איז ביי אים קלאר, ער ווייסט ווי זיך צו פירן. דער רבי האט געזאגט (ת"י מוה"ר, סימן תצה): "אלו היינו רואין אוצר היינו רצים בודאי

אליו, והיינו חופרים ומלכלכים עצמנו ברפש וטיט בשביל לחתור אחריו ולמצאו", ווען איר וואלט געטראפן אן אוצר, וואלט איר דאך זיכער אהינגעלאפן און געגראבן דארט כדי צו זוכן ווי מער מען קען נעמען פונעם אוצר, איר וואלט נישט געקוקט צי איר ווערט שמוציג, נאר איר וואלט אריינגעקראכן אין בלאטע אבי צו נעמען פונעם אוצר, "והלא אני אוצר של יראת שמים, ומדוע לא יהיו להוטים ורצים אחרי לקבלו", איך בין דאך אן אוצר פון יראת שמים, פארנואס לויפט איר מיר נישט נאך צו נעמען פון מיין אוצר ! ?

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס קען מען טון פאר שרעקעדיגע חלומות ?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער נישט אויף חלומ'ען שרעקעדיגע חלומות, ווי אראבערס הרג'ענען מיד, זיי לויפן מיד נאך און פארקאפן מיד, יעדע שלאף א פרישע חלום; וואס קען מען טון פאר שרעקעדיגע חלומות?

יישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ו תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שלעכטע חלומות קומען בדרך כלל אדער ווייל די מזוזות אין שטוב זענען נישט גוט, אדער ווען מען ליינט נישט קריאת שמע; דעריבער זאלסטו באקוקן די מזוזות פון שטוב און זען עס זאל זיין כשר, און אויך מקפיד זיין צו ליינען קריאת שמע דוקא אין א קריאת שמע ליינער בכונה און מיט די פירוש המילות, אזוי וועסטו מער קיינמאל נישט חלומ'ען שלעכטע חלומות.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה זָאגֵן (פְּרָכוֹת נג.) וְאִם מְעַן טְרַאכְט בַּיִטאַג - דָּאס חֲלוּמ'ט מְעַן בַּיִנאַכְט; יַעֲצֹט וְוַעַן מְעַן הָעֶרֶט דִּי נִייעַס ווי דִּי רוֹצְחִים, דִּי פֶּאַרְצִיקֶנְדֶּע וְוַעלְף, דִּי אַראַבֶּער יַמַּח שְׁמָם וְזַכָּרָם - הֶרְגֶּעֶנְען אִידֶן מִיט דִּי עֶרְגֶּסְטֶע מִיתוֹת, און מְעַן טְרַאכְט אַ גַּאַנְצֶן טָאג פֿון דָּעם - דָּאס מאַכְט מְעַן זָאל זײַד חֲלוּמ'ען בַּיִנאַכְט פֿון דָּעם; דַּעֲרִיבֶּער זְאַלְסְטוּ זײַד נִישַׁט צוּהַעֲרֵן צו קִיין נִייעַס, און דוּ זְאַלְסְט חֲזָר'ן אַמוּנָה אַז דַּער אַיִבֶּערִשְׁטֶער הֵיט אונז, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

דַּער אַיִבֶּערִשְׁטֶער זָאל הַעֲלֶפֶן זְאַלְסְט הָאבֵן הַצְּלָחָה אִין אַלֶּע עַנְיָנִים.

...

וְאִם טוֹט מְעַן וְוַעַן דִּי ווייב שְׁרֵיט אַסאַךְ אויף מיר?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד דַּער ראש ישיבה שליט"א,

מְעַן דַּעֲרִיצֵיילֶט אויפֿן הייליגן "יוד הקדוש" זכותו יגן עלינו, אז מְעַן הָאט אים גַּעגֶעבֵן דָּעם נֶאמַען ווייל ער פֿלֶעגט יעדן טָאג אזויפיל שְׁטֵיגֵן און העכער ווערן, מִמָּשׁ ווי פֿון אַ גוֹי צו לְהַבְדִּיל דִּי מְדְרִיגָה פֿון אַ אִיד. אִיד קֶען זָאגֵן אויף מיר אז אַיִנמַאל הָאב אִיד אויף זוכה גַּעווען צו דָּעם, פֿון וְוַעַן אִיד הָאב אַנגֶעהוּיבֵן הָעֶרֶן דִּי שִׁיעוּרִים פֿונַעם ראש ישיבה שליט"א - בֵּין אִיד גַּעוואָרן מִמָּשׁ אַ נִיעַר מְעַנטֶש, אִיד בֵּין זײַד מְחַל' מִיט דִּי רֵינַע און אַמַּת'ע דִּיבּוּרִים וְאִם זַענַען כַּמִּים קָרִים עַל נַפְשׁ עֵיפָה, פֿון דַּעמַאלֶט הָאב אִיד אַמַּת'דיג אַנגֶעהוּיבֵן לַעבֵן ווי אַ אִיד, זײַד פֿירן בַּתְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, רַעדֵן צום אַיִבֶּערִשְׁטֶן אויף יעדן טֵרִיט און שְׁרִיט. שְׂכַח אַיִבֶּערִשְׁטֶן אַז אִיד בֵּין זוכה צו טְרִינקען דִּי רֵינַע וואַסער פֿונַעם נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה דוֹרֵךְ דִּי קְלֶאַרַע הַעֲרִלִיכֶע שִׁיעוּרִים פֿונַעם ראש ישיבה שליט"א, אִיד ווייס נִישַׁט ווי אַנְצוּהוּיבֵן און עַנְדִּיגן דאַנקען און לויבֵן.

יַעֲצֹט צו מִיין שְׂאֵלָה; דַּער ראש ישיבה שליט"א רַעדֵט זײַער אַסאַךְ פֿון שְׁלוֹם בֵּית, רַעדֵן שׁיין צו דִּי ווייב, הַעֲלֶפֶן אִין שְׁטוּב, און אזוי ווייטער. אִיד פֿרובֵיר טאַקע אזוי צו טון, אַבֶּער וְוַעַן עַס קוּמַט צו גַּעלֶט זאַכֵן, צו הַאַנְדִּלֶען מִיט דִּי בַאַנְק וְכדוּמָה, אַ זאַךְ וְאִם דַּער אַיִבֶּערִשְׁטֶער הָאט אונז אויסְגַעשְׁטַעלֶט אַז מיר זָאלן זיין אַסאַךְ פֿאַרנומֶען מִיט דָּעם, זײַד

אִפְגַּעְבֵּן מִיט אַסאָד דירֹות, צוזאַמנעמען געלט און צאלן געלט, האַנדלען מיט אַסאָד מענטשן וואס זענען פאַרמישט דערין און מיט אַדוואַקאַטן, און אזוי ווייטער - בין איד זייער שוואַך אין דעם, גאַר שוואַך, און מיין ווייב איז זייער גוט און גערִיבן, זי האט זיך אריינגעלייגט אין דעם, און למעשה טוט זי אין דעם, און עס מאכט זיך אז זי האט טענות אויף מיר פאַרןואס דאַרף זי עס טון און נישט איד, און זי איז באַאמת גערעכט, איד וואלט עס געדאַרפט טון, אָבער פון זיך אליין וואלט איד זיך בכלל נישט אריינגעלייגט אין די סאַרט געשעפטן, ווייל איד פאַרשטיי נישט אין דעם.

ווען עס קומט צו די שטוב-אַרבעט, אַרבעט זי צוצוגרייטן עסן און וואשן וועט, זי גרייט צו אלע באַדערפֿענישן פון די קינדער, וואס איד האב נישט קיין יד אין דעם, און עס קומט אויס אז בעצם טו איד כמעט גאַרנישט אין שטוב, איד וויל גאַר שטאַרק טון נאָד זאַכן, אָבער זי לאַזט מיד נישט. איד פֿרוּביר צו העלפֿן וויפיל עס איז שייד, וואשן געשיר, העלפֿן מיט געבן נאַכטמאַל און לייגן שלאָפֿן די קינדער. אָבער למעשה שטעלט זיך אַרויס אז זי איז ממש אַ משלֶמֶת זי קען אלעס אליין טון און זי וויל אלעס אליין טון.

אָבער צוזאַמען מיט אלע מעלות איז זי צומאַל זייער אַנגעהיצט, זי רעדט זייער שטֿרענג צו מיר און אויך צו די קינדער, אַסאָד מאל איז זי מיד זייער משפּיל און מזלזל און מבזה, זי הייסט מיר וואס צו טון, שרייט מיד אָן, און רעדט זייער נישט שיין, און אין שטוב איז דא כמעט אַ גאַנצן צייט אַן אַנגעצויגנקייט, ביז ווען מען האט שוין אַסאָד מאל געזאַגט: "לאַמיר גיין צום בית דין"...

איד שריי פאַר הילף! איד ליינ יעדע וואָד די "עצתו אֱמוּנָה", אָבער אזאַ שאַל אַזי נאַכנישט אַרויפֿגעקומען. אַנטשולדיגט אויף די אַריכות, איד וואלט גאַר שטאַרק געוואלט באַקומען אַפֿאַר דבֿרי חיזוק וְהַדְרָכָה פּונֶעם ראש ישיבה שליט"א ווי אזוי זיך צו פֿירן, איד האב נישט קיין ווערטער צו דאַנקען דעם ראש ישיבה שליט"א אויף אלעס.

יישר פֿח

תּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ו תּשָׁרִי, שְׁנַת תּשפ"ד לְפָרֶט קָטָן
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

איד האב עֶרְהַאֲלֵטֵן דיינ בְּרִיוֹ.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאָגְט (משלי טו, א): "מַעֲנֶה רֶךְ, יֵשִׁיב חֲמָה", אַז מְעַן רַעֲדֵט

ווייך נַעֲמֵט דאָס אַוועק צאָרן ; אַז דו וועסט רעדן שיינ צו איר, דו וועסט איר געבן גוטע ווערטער, דו וועסט איר אויסרימען - וועט זי נישט שרייען אויף דיר.

אויף איז וויכטיג דו זאלסט דאָס אַמאל אויסשמועסן מיט איר פֿריוואַט, איר זאָגן ווי שטאַרק דו האָסט איר ליב און ווי גליקליך דו ביסט אַז דו האָסט איר פֿאַר אַ ווייב, און פֿון די אַנדערע זייט - ווי שטאַרק עס טוט דיר וויי די וועג ווי אַזוי מען רעדט צו דיר ; זאָג איר : "אויף בין נישט ברוגז אויף דיר חס ושלום, דו ביסט אַ גוטע, אַ פֿלינקע, אַ געלונגענע, דו ביסט אַזוי קלוג - אָבער מיר טוט וויי די וועג פֿון רעדן".

וועל כולם זאלסטו נעמען די עצה פון הייליגן רביין, גיין אין אַ שטילע ווינקל און זיך גוט אויסרעדן צום אייבערשטן, אים זאָגן וואָס שטערט דיר, בפרטי פרטיות. שעם זיך נישט צו דערציילן נאכאמאל און נאכאמאל די זעלבע זאך וואָס שטערט דיר, זאָג פֿאַרן אייבערשטן : "הייליגער באַשעפֿער, אַפֿשר בין איך אַ קליין בובאַלע וואָס שטערט ווי אַזוי מען רעדט צו מיר, ווי מען האַלט מיר פֿאַר אַ חזק, אָבער הייליגער באַשעפֿער דאָס שטערט מיר אַזוי שטאַרק, העלף מיר עס זאל מיר נישט שטערן, העלף מיר עס זאל זיין שלום צווישן אונז, העלף - מיר זאלן רעדן שיינ איינער צום צווייטן. הייליגער באַשעפֿער, וואָס טו איך אַז מיינ ווייב איז אַזוי געלונגען און זי קען אַלעס אַליינס טון און איך שפיר זיך ווי אַ גולם, חולם, ווי אַ פֿיפֿטער ראַד, העלף אונזער שלום בית זאל זיין בשלמות, איך זאל איר שעצן, און זי זאל זיך אויף פֿירן צו מיר שיינ און מיר ביידע זאלן לעבן מיט דיר".

ברודער, נישטא קיין אַנדערע עצה, נאר תּפֿלה וְהַתְּבוּדוֹת מיט עקשנות, נאר בעטן און בעטן און נאכאמאל בעטן, און מיט געדולד וואַרטן אויף די ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האָבן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

איש אמונות

א הערליכע יום טוב סוכות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת
תשפ"ד לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, גבאי קרית ברסלב

מיר האבן געהאט א הערליכער יום טוב, אנגעהויבן פון די ערשטע טאג
סוכות ביז מוצאי שמחת תורה - איז געווען הערליך שיין. מיר האבן זוכה
געווען צו טון די מצוה פון סוכה, די מצוה פון די ד' מינים, דער מנהג פון
הושענות, פון הקפות; אזעלכע הייליגע מצות, און מיטן הייליגן רבינו'ס
הקדמות איז דאס ממש א מחי'.

איך הער זאגן אז ביי ענק אין שטעטל קרית ברסלב איז אויך געווען
הערליך שיין, איך האב באקומען הערליכע גריסן, סיי פון פּרעמדע און סיי
פון אנשי שלומינו פון די דאווענען ביי ענק, פון הושענא רבה און הקפות.
איך בין דיר זייער דאנקבאר פארן בלייבן אין שטעטל, זען עס זאל זיין שיינע
דאווענען און פרייליכע הקפות, איך וועל דיר אביסל שרייבן פון סוכות אין
ישיבה ומתיבתא היכל הקודש.

ערב סוכות האט ביי אונז זייער שטארק גערעגנט, איך בין
אויפגעשטאנען אינדערפרי און געזען מיין סוכה אנגעפילט מיט וואסער,
אזוינס האב איך נאכנישט געזען, איך האב שוין מיין סוכה איבער צוואנציג
יאר אין וויליאמסבורג, די סוכה איז געווען אנגעפילט מיט זייער אסאך
וואסער. איך האב זייער שטארק געבעטן דעם אייבערשטן, אפילו מיט

טָרַעֲרַן - עֵס זָאל אויפֿהֶעֲרָן רַעגֶענֶען, ווייל עס האט אויסגעזען אז מען וועט נישט קענען עסן אין די סופה, און א מעשה פון תפלה, עס האט אויפגעהערט רעגענען און מיר האבן געקענט עסן אלע טעג אין די סופה אן דארפן בכלל צומאכן די שלאק; קענסט אריינשטעלן די 'מעשה פון תפלה' אין שטעטל בלעטל.

אגב, די שטעטל בלעטל ווערט שענער און שענער. מען קען שוין היינט נישט ליינען קיין אנדערע מאגעזינען, וואו מען מאלט וואסער, מען רעדט און מען רעדט און מען קומט נישט צום ווארט; מען רעדט נישט פון אייבערשטן, מען רעדט נישט פון תפלה - איז וואס איז אינטערעסאנט די גאנצע ארטיקל... אבער די בלעטל - די צייטונג - וואס דו געבסט ארויס, איז יעדע ווארט 'אייבערשטער', עס איז אזוי שיין, אזוי ערליך, אזוי ריין.

נאר דער וואס רעדט צום אייבערשטן קען ליינען אונזער בלעטל, אז נישט - ווערט מען נערנעז פון נאכאמאל אייבערשטער און נאכאמאל אייבערשטער, אזוי איז מיט אלע דיבורים וואס מען רעדט אין היכל הקודש. קענסט אמאל הערן, מענטשן פֿרעגן, "ווי אזוי קענסטו לערנען אָשר בנחל, עס שטייט דאָ אין יעדע בריוו די זעלבע זאך רעד צום אייבערשטן", זאג משניות, 'רעד שיין צו דיין ווייב', ווי אזוי קען מען דאס ליינען זיבעציג טויזנט מאל?! דער ענטפער איז, ווען מען איז ווייט פון די עבודות, מען לעבט נישט מיט התבודדות, מען לערנט נישט און מען שעצט נישט די ווייב - קען מען טאקע נערנעז ווערן פון דאס הערן נאכאמאל און נאכאמאל, אבער אז מען גייט מיט די עצות פון רבי'ן - דעמאלט שלינגט מען יעדע בריוו אזוי ווי פיש וואס קומען ארויף שלינגען נאך א טראפ רעגן וואסער.

אזוי אויך די דרשות אין ישיבה; נאר אז מען לעבט מיט דעם - איז דאס אינטערעסאנט, איינמאל מען לאזט אפ די הייליגע עבודות - קען מען שוין נישט הערן די דיבורים, מען ווערט שרעקליך נערנעז.

די ערשטע נאכט האבן מיר זיך אהיים געיאגט, מיר האבן נישט געוואוסט אויב עס גייט נאך רעגענען, מיר האבן געוואלט אריינכאפן צו עסן די כזית אין די סופה, קענען מאכן א ברכה לישב בספה.

אויפן וועג אהיים בין איך געגאנגען זאגן גוט יום טוב פאר מיין ווייב תחילי, זי איז געווען די ערשטע טעג ביי אירע עלטערן זיך אביסל אפרוען, איך בין איר געגאנגען באגריסן און זאגן גוט יום טוב. זי איז אליינס אהיים געקומען פון שפיטאל, איך בין נישט געפארן איר אהיים ברענגען, צוליב די שווערע רעגענס, מען האט נישט געוואוסט וואס גייט זיין, ווי לאנג די וועג וועט נעמען.

איך האב געגעבן א נאמען פאר מיין טאכטער די ערשטע טאג סוכות, ויקרא שמה בישראל, מלכה, נאך מיין שווערס מאמע עליה השלום, וואס זי הייסט נאך די בעלזא רעבעצין - מלכה. איר טאטע ר' משה שנעק עליו השלום איז געווען א בעלזער חסיד, און האט איר א נאמען געגעבן נאך די גרויסע צדיקת, די רעבעצין פון הייליגן שר שלום זכותו יגן עלינו. מיין שווער הרב ר' מרדכי אהרן מיזליש שליט"א האט געדאווענט מיט אונז און געזאגט דעם "מי שברך", געגעבן די נאמען.

נאכן דאווענען איז געווען א קידוש אין די סוכה אנטקעגן איבער די ישיבה, עס איז געווען א קליינער עולם די ערשטע טעג אין ישיבה, ממש א מנין.

צווישן מנחה מעריב האבן מיר געלערנט ספר מקור השמחה אות סוכות, עס איז געווען הערליכע דיבורים. מוהרא"ש זאגט, דיקא נאך יום כיפור, נאכן מוחל זיין אלע עבירות - דעמאלט קומט יום טוב סוכות, דעמאלט קען מען זיין פרייליך, מען הויבט אן צוריק שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ג): "בתחלה קודם שחטאו ישראל, היתה השכינה שורה עם כל אחד ואחד", פאר מען האט געזינדיגט האט די שכינה גערוט ביי יעדן איינעם, "כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם", נאכן זינדיגן איז די שכינה אנוועק געגאנגען; און אז מען טוט תשובה קומט צוריק די שכינה, מען הויבט אן צוריק שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר, ער הערט אויס וואס איך רעד צו אים און ער האט מיך זייער ליב; דאס איז וואס מיר זענען זוכה יום טוב סוכות, נאך יום הקדוש וואס מיר

האבן אלע זוכה געווען צו תשובה שלימה - זענען מיר יעצט אונטער די שאטן פון באשעפער.

איך האב נישט געדאווענט פארן עמוד די גאנצע ערשטע טעג, די בעלי תפלה זענען געווען האברף מרדכי ישראל משה גרו יאיר און האברף שלמה גרו יאיר. אויך איז געווען ממש א קליינער עולם, א מנין מצומצם. עס האט מיך דערמאנט דאס אנהויב פון די מנין אין וויליאמסבורג, ווי עס איז געווען קוים מנין, אבער די ליבשאפט, די אהדות - איז געווען זייער שטארק. איך האף אז אין שטעטל וועט זיין ליבשאפט, נאר פון דעם זאלסטו רעדן און נאר אויך דעם זאלסטו לייגן א געוויכט, און דאס בעט איך פון אלע גבאים היכל הקודש, פארלייגט זיך אויף שלום און ליבשאפט, דאס זאל זיין העכער אלעס. דער בריוו שרייב איך דיר אבער דאס איז פאר אלעמען, קענסט דאס אויפהענגען ביי אייך אין שול און אויך דאס ווייזן פאר אלע גבאים. איך שרייב דיר דאס ווייל איך האב הנאה אז דו בלייבסט ימים טובים אין שטעטל, דו ביסט דא צו בויען און העלפן די שטעטל.

אויפן וועג אהיים פון שול בין איך ארויף צו מיין שווער זאגן א גוט יום טוב. איך האב געהאט ביי אלע סעודות געסט בחורים, מען האט געזינגען און גערעדט שיינע דיבורים, אפער וועסטו קענען עפעס באקומען פון זיי, אפער וועסטו קענען צוריק באשרייבן אינעם בלעטל שיינע שמועסן ביי די שבת סעודות. עס איז א שאד אז די וואס האלטן מיט די שיינע שמועסן - געבן דאס נישט איבער פאר אנדערע, זיי האלטן דאס פאר זיך; אלע וואלטן זיך געקענט מחי' זיין.

דעם צווייטן טאג סופות האבן מיר זוכה געווען צו שאקלען די ד' מינים. מיט די פגנות ווי מוהרא"ש לערנט אונז - איז די נענועים גאר אנדערש; רעכטס - בעט מען הייליגער באשעפער, ווען אלעס גייט רעכטס זאל איך געדענקען אז דאס ביסטו', לינקס - בעט מען רבוננו של עולם, ווען עס גייט מיר לינקס, נישט ווי איך וויל - זאל איך געדענקען אז דאס ביסטו', איך זאל דאס אננעמען באהבה, פאראויס - ווען אלעס גייט פסדר, זאל איך וויסן אז דאס ביסטו', איך זאל נישט פארגעסן פון דיר, איך זאל זיך נישט אייגרעדן

אין פחי ועצם ידי, אויבן - 'ווען איך בין א הימל מענטש, איך לערן, דאווען און איך טו מצות - זאל איך געדענקען פון דיר, דאס זאל זיין מיט דיר, מען קען לערנען און דאווענען און גארנישט האבן מיטן אייבערשטן, אלעס איז שלא לשמה; אינטן - 'ווען איך פאל אראפ, בקטנות המוחין - זאל איך זיין מיט דיר, איך זאל נישט פארגעסן אז אין שאול תחתית ביסטו אויף מיט מיר, מערב - 'פארקערט, שלא כסדר - זאל איך געדענקען אז דו ביסט מיט מיר.

מיין ליבער ברודער, יעדע יאר ווען איך שאקל מיט די פונות מוהרא"ש רינט מיר טרערן פון מיינע אויגן, מיין הארץ ווערט מיר אזוי צעגאסן; וואס זאל איך דיר זאגן, איך זאג די זעלבע ווערטער וואס די חברים האבן געזאגט פארן הייליגן רבי שמעון בר יוחאי, אין זוהר הקדוש געפינען מיר יעדע מאל רבי שמעון האט אנטפלעקט נאך ליכטיגקייט האבן די חברים זיך אנגערופן: "וואלטן מיר נישט באשאפן געווארן נאר צו הערן די זאך פון איונזער רבי, דער הייליגער ליכט, רבי שמעון - איז אונז שוין ווערד", איך זאג דיר אויף: "וואלטן מיר נישט זוכה געווען מקורב ווערן צום רבי'ן נאר צו הערן ווי אזוי מען שאקלט לולב און ווי צו זיצן אין די סופה - איז אלעס ווערד".

מוצאי יום טוב האב איך פארגעלערנט גמרא, מיר האבן זיך זייער געשטארקט מיט די מתנה - דער סדר דרך הלימוד וואס מיר האבן באקומען פון רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), און ווען עס קומט שמחת תורה, מען טאנצט מיט די תורה - איז מען אזוי פרייליך, מען האט מיט וואס זיך צו פרייען, מען פרייט זיך מיט די תורה; מיט חומש, מיט משניות, גמרא, ועוד. דער ערשטער טאג חול המועד איז געווען זייער שיין, מען האט געדאווענט אין ישיבה, איך האב פארגעזאגט די הושענות. די נוסח פון הושענא נא - ווי מען בעט נאכאמאל און נאכאמאל דעם אייבערשטן: "העלה מיר, העלה מיר" - איז זייער מעורר. ביים רבי'ן איז געווען אזעלכע בכיות, מען פלעגט זען ארום די בימה איז געווען נאס, דער רבי פלעגט אזוי שטארק וויינען ביי די הושענות, און פון זיינע טרערן איז געווארן נאס ארום די בימה.

מיר האבן געהאט א גרויסער גאסט אין ישיבה, אליהו הנביא; עס איז

געווען א ברית, מ'שה אהרן גרו יאיר האט געמאכט א ברית פאר זיין קינד. מען האט מיר מכבד געווען מיט סנדקאות, איך האב אסאך געבעטן דעם אייבערשטן פאר מיר און פאר דיר און פאר אלעמען.

נאכן דאווענען איז געווען די סעודת ברית אין די סופה, איך האב גערעדט אפאר ווערטער. אויך בערל לעווי, דער גבאי פון בית המדרש היכל הקודש בלומינגראוו האט געזאגט אפאר ווערטער, ער האט געזאגט ער האט געלערנט תיקונים און ער איז ממ'ש אויפגעשפרינגען צו טרעפן די ווערטער (תיקון סח): "גן עדן", וואס איז גן עדן? "מ'צא אשה מ'צא טוב", א וואילע ווייב, אזוי ווי עס שטייט (משלי יח, כב) אז מען האט חתונה איז גוט. "גיהנום", און וואס איז דער גיהנום? "ומ'צא אני מר ממות את האשה", א שלעכטע ווייב, אזוי ווי עס שטייט (קהלת ז, כו) איין זאך איז ערגער פון טויט, א שלעכטע ווייב, "ותרוייהו בלבא", און ביידע איז אינעם הארץ פונעם מענטש, א שלעכטע ווייב, א גוטע ווייב - דאס איז אין הארץ פונעם מאן, "לב חכם לימינו", א קלוגער ציט זיין הארץ צו רעכטס, ער טראכט עס איז מיר גוט, איך האב גוט חתונה געהאט, קיינער האט נישט בעסער פון מיר, און ווען עס גייט איבער אין שטוב, די ווייב שרייט, טראכט ער עס קומט מיר און עס איז נישט עק וועלט', (שם יב) "ולב כסיל לשמאלו", און דער נאר ציט זיך צו לינקס, ער טראכט אלץ שלעכט, נעגעטיוו; שלעכט אויף זיך און שלעכט אויף די ווייב, ער זעט אלע שלעכטס אין איר, דאס איז דער גיהנום; די ווערטער חזר'ט מען טאג און נאכט אין חדר היכל הקודש, ווי אזוי מען קוקט אויפן לעבן - אזוי איז דאס לעבן, אז מען חזר'ט אלעס איז גוט; מיין ווייב איז גוט, זי איז דאס שענסטע און בעסטע - איז עס טאקע אזוי, עס ווערט שענער און שענער, און אז מען טראכט 'יענער האט בעסער', מען טראכט שלעכטס אויף די ווייב - ווערט דאס לעבן ממ'ש א גיהנום.

נאכמיטאג בין איך געפארן אפטראגן מיין ווייב תחי' אין א קימפעטארין היים, אונזער קימפעטארין היים אין שטעטל איז נאכנישט אפן, עס הייסט אז נאך יום טוב וועט זיך עס עפענען. עס קומט זיך צו פארדאנקען פאר אונזער געטרייער חבר יואל הפהן גרו יאיר וואס ער רוט

נישט און ער ווערט נישט זאט פון העלפן דעם רבי'ן, ווי מער ער טוט ווערט ער מער אויסגעוונגערט צו טון נאך און נאך פארן רבי'ן. אויף קומט א גרויסן יישר כח פאר משפחת אייזיק אפעל ש'חיו, סיי ער און סיי זיין ווייב, ביידע ארבעטן זייער געטריי פאר די קימפעטאריין היים, זיי וועלן דאס פירן און זיי וועלן זיך זארגן פאר די קימפעטארינס, זיי זאלן זיך קענען אפרויען. א גאנצע וועג האבן מיר געדאנקט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע ניסים וואס ער טוט מיט אונז, אז מען האט א קינד, א געזונט קינד, און וויפיל מיר זענען שולדיג דעם אייבערשטן אים צו דאנקען און לויבן אויף זיינע חסדים.

ביינאכט איז געווען די יארצייט סעודה אין ישיבה, עס איז געווען גאר שיינע דיבורים, מען האט זיך מחזק געווען אויף אנהויבן א שיעור אין ספר הקדוש לקוטי מוהר"ן, ווי אפילו א פארשטאפטע הארץ וואס איז ווייט ווייט, אויב לערנט מען דעם הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן - איז מען זוכה אז עס שטאפט זיך אויף אלע פארשטאפטע אדערן.

מען האט גערעדט פון די שאלה וואס מען פרעגט א נשמה ווען זי קומט דארט ארויף (שוחר טוב משלי, פרק י): "צפית במרכבה", דאס מיינט מען נישט צו פרעגן אויב מען האט געלערנט די חכמה פון קבלה, מוהרא"ש זאגט מען פרעגט דעם מענטש: "האם חשבת מהקדוש ברוך הוא", האסטו געטראכט פונעם אייבערשטן? ביסטו ארומגעגאנגען מיט א ליבשאפט צום אייבערשטן, מיט א בענקעניש? דאס איז די גרעסטע מדריגה צו וואס מען קען צוקומען, צו טראכטן פון באשעפער און רעדן צו אים.

מען האט געטאנצן פאר לאנגע שעות. ווייסט אונדאי וואס ברוסלב'ער חסידים טראכטן ביים טאנצן, מען טאנצט נישט ווייל מען וויל ווערן מער צעבראכן, עס זענען דא פלעצער וואס מען טאנצט מען זאל ווערן מער ערנסט און מער דעפרעסט; מיר טאנצן, ווייל מיר פרייען זיך אז מיר זענען אידן און מיר טוען מצות, מיר האבן א רבי וואס געבט אונז עצות און ווייזט א וועג פון יעדע פארקראכענע ווינקל צו קענען צוריקקומען צום אייבערשטן.

דינִסְטָאג, די צווייטע טאג חול המועד - איז געווען זייער שיין, איף האב זוכה געווען צו מסיים זיין נאכאמאל תיקוני זוהר. איף בין זיך אזוי מחודש ווען איף לערן ספר תיקונים, יעדע מאל וואס מען לערנט תיקוני זוהר זעט מען נאכאמאל און נאכאמאל דאס גרויסקייט פון מצות תפילין, מצות ציצית, דאס גרויסקייט פון היטן אות ברית קודש און היטן שבת ויום טוב; איף פרובר זייער שטארק עס זאל נישט אריבערגיין א טאג אן לערנען תיקונים.

מיטוואך, דעם דריטן טאג חול המועד - האבן מיר געדאווענט אין ישיבה, איף האב פארן דאווענען מסיים געווען מסכת סופה. מוהרא"ש זאגט מען זאל לערנען די מסכתא פונעם יום טוב, איף טו דאס אלע יארן, איף הויב אן יום טוב סוכות מסכת סופה און ערגעץ אינמיטן יום טוב בין איף דאס מסיים. אויף האב איף מסיים געווען נאכאמאל חמשה חומשי תורה, שנים מקרא ואחד תרגום מיט פירוש רש"י, אזא שמחה, אזא פארגענוגן; אז מען לערנט יעדן טאג אביסל חומש רש"י איינגעטיילט לויט די וואך - איז מען זוכה ווען עס קומט סוף יאר אז מען ענדיגט די גאנצע תורה.

נאכמיטאג בין איף געפארן מיט מיינע קינדער קיין בארא פארק באזוכן מיין טאטע מאמע, איף האב דארט געדאווענט מנחה מעריב. נאכדעם בין איף געגאנגען באזוכן איינער פון מיינע פעטערס וואס דארף א רפואה שלימה.

איף האב פארברענגט ביי מיינע עלטערן אפאר שעה, געשמועסט שיינע זאכן און געגעסן א סעודה, פון דארט בין איף אהיים לייגן שלאפן מיינע קינדער. יעצט יום טוב בין איף דער טאטע און מאמע, איף פארע זיך מיט מיינע קינדער, און וואס מער איף פארע זיך מיט די קינדער - דאנק איף דעם אייבערשטן פאר די מתנה וואס ער האט מיר געגעבן, א ווייב וואס זארגט אזוי פאר די קינדער און מאכט מיר גרינגער דאס לעבן, איף זאל קענען לערנען און דאווענען.

דאנערשטאג, די פערטע טאג חול המועד - איז געווען הערליך שיין, עס זענען שוין אנגעקומען אינגעלייט פון שטעטל צו זיין אין ישיבה די

צווייטע טעג. איך פֿרעג שטענדיג די אינגעלייט פון שטעטל: "וואס טוט מען אין שטעטל?" אויב מען רעדט נאך פון רבי'ן, אויב מען בענקט זיך נאך צום אייבערשטן, אדער עס איז שוין געווארן א פלאץ ווי אנדערע פלעצער, מען רעדט פון געלט און פון דעם און יענעם; איך פֿרעג נישט די פראגע מען זאל מיר ענטפערן, איך פֿרעג ווייל איך וויל נאכאמאל דערמאנען די אינגעלייט וואס איז די שטעטל, וואס איז די מטרה, דער ציל; דער בעל תפלה האט דאך פיינט געהאט ווען מען רעדט פון געלט (סיפורי מעשיות, מעשה יב), אז מיר זענען געגאנגען וואוינען חוץ לשוב דארפן מיר זיך בענקען צו זיין אן ערליכער איד, זיך זינגען: "איך וויל זיין אן ערליכער איד", ארוםגיין מיט בענקען צום אייבערשטן, קרעכצן און שרייען: "הייליגער באשעפער איך וויל זיין אן ערליכער איד"; די וועלט איז נישט און מען קען זי נישט האבן, תורה תפלה איז יא און מען קען זי האבן; מען זאל נישט פארגעסן אז מיר זענען דא נאר פאר אביסל, מיר גייען שוין באלד אהיים, די געלט איז נישט א זאך וואס מען נעמט מיט, די געלט בלייבט דא, נאר משניות און בלעטער גמרא, און ועל כולם די ווערטער וואס מען האט זוכה געווען ארויס צו רעדן, ארויס צו כאפן - דאס נעמט מען מיט.

אויך פון ארץ ישראל זענען געקומען געסט, האברוך יוסף הכהן, האברוך חיים שלום, אויך דער מגיד שיעור משה שמואל. מיר האבן אביסל געשמועסט שיינע זאכן, שיחות פון רבי'ן. מיר זענען געגאנגען דאווענען, ביי די נענועים האט זיך מיר געעפנט די הארץ, איך האב זייער געוויינט פון בענקשאפט צום אייבערשטן.

נאכמיטאג זענען מיר געווען אין די סוכה אין ישיבה, מיר האבן געזינגען שיינע ניגונים לכבוד יום טוב מיט מוזיק. מיר האבן געזינגען "וכל מאמינים" מיטן ניגון וואס מען זינגט ביי אונז אין די משפחה, מקובל פון הייליגן רבי אלעזר ניסן, א זון פון הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו. דער ניגון האט מען געזינגען ביים הייליגן ייטב לב אויף "וכל מאמינים", (דער ניגון האסטו געזינגען די יאר ליל ראש השנה ביי לכה דודי).

איך האב מסדר געווען די מלמדים אין וויליאמסבורג, די יאר הבא עלינו

לְטוֹבָה בֵּין אִיף דְּעַר מְנַהֵל, אויף וועל אִיף נִישְׁט זײַן אין אָפִיס רוֹב טָאג, אִיף וועל זײַן אין אָפִיס נָאָר נָאָךְ מְנַחָה. אִיף וועל זײַן דְּעַר מַגִּיד שִׁיעוֹר פֶּאָר די בַּחוּרִים, מײַטן אײַבערשטן'ס הִילף וועל אִיף זײַן מײַט זײ פֿון אײַנדערפֿרי ביז נָאָךְ מְנַחָה, און נָאָכְמײַטָאג גֶּעבֶן אַ שִׁיעוֹר.

מִיר הָאָבן גֶּעלֶעֶרְנֵט די גַּמְרָא שִׁיעוֹר און זײַךְ גֶּעשְׁטעלֵט דאָווענען מְנַחָה מַעֲרִיב. מְשֻׁנָּה תּוֹרָה הָאָט גֶּעלײַנט אָשֶׁר ראַנד נֶרוֹ יָאִיר, נָאָךְ מְשֻׁנָּה תּוֹרָה הָאָבן מִיר גֶּעֵהָאָט אַ סְעוּדָה אין די סוּפָה, די גֶּעטֶרײַ גַּבֵּאִים יִשְׁעִי און שְׁבֹתִי הָאָבן גֶּעאַרבעט אַ גאַנץ יוֹם טוֹב, צוגעשטעלֵט אַלעס וואָס מֶען דאַרף - מײַטן גאַנצן האַרץ.

בײַ די סְעוּדָה הָאָבן מִיר גֶּעֶרֶעֱדֵט מִמֶּשׁ אָפֶּאָר ווערְטער, פֿון דָּאָס גְרוֹיסקײַט פֿון הוֹשַׁענָא רַבָּה, פֿון רַעֲדָן אָפֶּאָר ווערְטער צום אײַבערשטן. בײַנאַכט לֵיל הוֹשַׁענָא רַבָּה נָאָכן סְעוּדָה הָאָבן מִיר אויסגעזאַגט גאַנץ תּהִלִּים און אַהִיִּים זײַךְ אַבִּיסֵל צוגעלײַגט; מוֹהֲרָא שׁ זָאָגט פֿון הֵייליגן רַבִּי'ן: "יוֹם טוֹב שְׁבוּעוֹת אִיז דְּעַר עִיקָר דָּאָס אויפֿזײַן, און הוֹשַׁענָא רַבָּה אִיז דְּעַר עִיקָר דָּאָס זָאָגן, נִישְׁט דָּאָס אויפֿזײַן".

פֿרײַטָאג, הוֹשַׁענָא רַבָּה - זַענען זײַךְ צוזאַמגעקומען אַ גְרוֹיסע עוֹלָם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוֹ, מֶען הָאָט גֶּעֶדאַווענט אינאַיינעם, געזינגען הֵלֵל אינאַיינעם. אַיִדער די הוֹשַׁענָוֹת הָאָבן אִיף געזאַגט אָפֶּאָר ווערְטער, מֶען זָאל נִישְׁט וואַרטן אויף אַ טעם אָדער געפֿיל, מֶען זָאל שְׁרײַען 'הוֹשַׁענָא', 'הוֹשַׁענָא', ווייל יעדע וואַרט וואָס מֶען רַעֲדֵט צום אײַבערשטן אִיז זײַער חָשׁוּב אויבן.

צווישן אַלע הַקְּפוֹת הָאָבן אִיף גֶּעֶרֶעֱדֵט אָפֶּאָר מִינוֹט, בְּעִיקָר אַז מֶען זָאל אויסנוצן די הֵייליגע מִינוֹטן זײַךְ אויסצוקרעכצן צום אײַבערשטן, אַרויסזאַגן אָפֶּאָר ווערְטער צום אײַבערשטן; אַפֿילו מֶען אִיז בְּבַחֲיַנַת הוֹשַׁענָא, בְּבַחֲיַנַת עֶרְבָה בְּלֵי טַעַם וּבְלֵי רִיחַ - דָּאָךְ זָאל מֶען רַעֲדָן צום אײַבערשטן.

אויף הָאָבן אִיף גֶּעבֶּעטן אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוֹ אַז יַעֲצֵט ווען מִיר האַלטן די ד' מִינִים, די הֵייליגע אַתְרוֹג, וואָס דְּעַר רַבִּי זָאָגט (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת רֵאשִׁי, סִמָּן י'): "הַסְּתַפְּלוֹת עַל אַתְרוֹג הוּא רְפוּאָה לְכָאָב עֵינַיִם", אַתְרוֹג אִיז מְסוּגֵל פֶּאָר אויגן

ווייטאג - דאס מיינט מען אויף אויב מען פארשמירט די אויגן - זאל מען זיך גוט אויסבעטן און אויסשמועסן די גאנצע נושא פונעם טעלעפאן, יעדער איינער דארף דאס אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, וואס ער זאל טון; בפרט די וואס דארפן דאס האבן פאר פֿרנסה זאלן פֿרעגן דעם אייבערשטן: "וואס טו איך? ווי אזוי זאל איך מיך פֿירן? דארף איך א טעלעפאן? דארף איך די עפס אויפן טעלעפאן? הייליגער באשעפער, וואס וועט זיין מיט מיר? מיט מיין נשמה? מיט מיינע קינדער? מיט מיינע דורות?" נאר תפלה איז די עצה.

אויף האבן מיר זיך זייער מחזק געווען: "הושענא נא, בלתך אין להושיע הושענא נא", מען דארף וויסן אז נאר דער אייבערשטער קען העלפן, און אז מען רעדט זיך איין 'דער וועט מיר העלפן, יענער וועט מיר העלפן' - איז מען נעבעך א גרויסער רחמנות, ווייל קיינער קען נישט העלפן, נאר דער אייבערשטער - ער געבט פֿרנסה, ער מאכט אלעס און טוט אלעס. שמיני עצרת ביינאכט - איז געווען זייער פֿרייליך, די הקפות איז געווען זייער פֿרייליך, אויסנאם שוין, יעדער איינער בלי יוצא מן הפלל האט געטאנצן און געשפּרינגען, מען האט געשפּירט אזא שמחה.

צווישן די הקפות האבן מיר געזינגען מיט די קינדער שיינע ווארעמע ניגונים, מען האט געענדיגט די הקפות צען אזויגער.

שמיני עצרת אינדערפרי, פארן דאווענען - האבן מיר געלערנט א שטיקל פונעם סידור עת רצון, די שטיקל פון אלוקי נשמה. מוהרא"ש זאגט דארט אז די ברכה פון "ואתה עתיד להחזירה לעתיד לבוא" און "המחזיר נשמות לפגרים מתים" דאס מיינט מען יעצט אויף, ווען מען שפירט זיך אזוי ווי טויט, מען איז אראפגעפאלן אין עבירות - קען מען זיך צוריק באנייען, מען קען ווערן צוריק לעבעדיג, דאס איז די שיינקייט פון צדיקים אז זיי באנייען זיך און זיי באנייען אונז מיר זאלן שטענדיג אנהויבן פון פֿריש.

מיר האבן געדאווענט, געזינגען הלל און געבענטשט גשם. נאכן דאווענען איז געווען א קידוש, מען האט זיך מחזק געווען אז די מפתח פון גשם - פון פֿרנסה - ליגט נאר אינעם אייבערשטן'ס הענט, און ווער עס רעדט זיך איין אז די פֿרנסה קומט דורך פֿלוני אלמוני - איז א גרויסער רחמנות, די

שְׁלִיסָל פֿון פֿרַנְסֶה ליגט נאר ביים אייבערשטן. עס זענען געווען אסאך חברים פון שטעטל, פֿרעג זיך נאך ביי זיי, מאך מיט זיי אינטערוויוס; זאל יעדער דערציילן וואס ער האט געהערט און געשפירט יום טוב ביי אונז.

ביינאכט צווישן מנחה און מעריב האבן מיר זיך געזעגנט פון די סופה. מען האט געזינגען שיינע ניגונים פון יום טוב און זיך מחזק געווען צו לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיט משניות און גמרא.

שמחת תורה ביינאכט - איז געווען הערליכע הקפות מיט א מורא'דיגע שמחה. אסאך געסט זענען געקומען, אויך חסידי חב"ד זענען געקומען, זיי קומען אלע ארץ. עס איז אזוי שייך צו זען ווי אידישע קינדער טאנצן אינאיינעם, געווענליך טאנצט מען יעדער מיט זיין שבט, און ווען עס קומט א צווייטע שבט ווערט מען אומבאקוועם, אבער געלויבט דעם אייבערשטן מוהרא"ש האט דאס אויסגעריסן פון אונז, מיר זאלן זיך ליב האבן אפילו אנדערע שבטים, אנדערע אפשטאמען, ווייל מיר זענען פרידער, מיר זענען אלע בני אברהם יצחק ויעקב.

ביינאכט אינמיטן די הקפות איז אריינגעקומען האלבע נייעס פון די שוידערליכע רציחות אין ארץ ישראל. דאס האט מיך זייער צעבראכן, איך האב דאס נישט ארויסגעוויזן, ווייל יום טוב דארף מען זיין פרייליך - אבער די קאפ האט מיר זייער געדרוקט, איך האב נישט געהאט קיין מנוחה, ביז יעצט בין איך זייער צעבראכן, איך בעט און בעט א גאנצן צייט דער אייבערשטער זאל היטן אידישע קינדער.

אוי ווי דער הייליגער רבי פון סאטמער האט געוויינט ווען די ערב רב האבן געגרינדעט די טריפה'נע מדינה, ער האט געוויינט אויף די בלוט וואס גיסט זיך און אויף די בלוט וואס זיי וועלן פארגיסן; היינט זאגן אלע: "אוי ווי דער סאטמער רב איז געווען גערעכט". עס איז געווען ביי די זעקס טעג מלחמה האבן די פרומע נאכשלעפער געשריגן: "ניסים!" דעמאלט האט דער רבי געוויינט און געשריגן פון זיין ריינע הארץ אויף די אלמנות און יתומים וואס איז דא פון זיך רייצן מיט די אראבער.

ווי זענען די אלע פרומע נאכשלעפער וואס גרויסן זיך טאג און נאכט:

"מיר האבן א מיליטער", "מיר האבן די בעסטע טאנקען"? יעצט זעט מען ווי צושאנד און צושפאט זיי זענען, מען זעט קלאר אז מען קען זיך נאר פארלאזן אויפן אייבערשטן, מען קען זיך נאר פארלאזן אויף אים, נאר ער קען אויז העלפן און וועט אויז העלפן.

שמחת תורה בייטאג איז די דאווענען געווען זייער שייך. מיר פירן זיך אז דער בעל תפלה ביי שחרית הויבט אן 'הא-ל בתעצומות' אזוי ווי יום טוב, און ביי 'המלך' זאגט מען די נוסח פון ראש השנה, און 'שוכן עד' זאגט מען די נוסח פון שבת, נאכדעם זינגט מען ווייטער 'רננו צדיקים' - מיט די נוסח פון יום טוב. איך האב געטראכט ביים דאווענען איך וויל נישט די דאווענען זאל זיך אמאל ענדיגן, עס איז דאך אזוי זיס, אזוי הארציג. מיר זינגען 'א-ל מלך גדול' מיט א ווארעמע ניגון, אויך זינגען מיר 'ממקומך', אויך קדיש תתקבל זינגען מיר אלע טעג פון יום טוב.

נאך שחרית, נאכן זינגען הלל - האבן מיר אינאיינעם געזאגט תיקון הקליל.

ביי די הקפות האבן מיר געטאנצן מיטן ניגון: "א מחי' פיאות, א מחי' בארד, א מחי' ציצית, א מחי' תפילין, א מחי' שבת, א מחי' סופות". די הקפות שמחת תורה אינדערפרי איז אזוי פרייליך, צווישן די הקפות רעד איך אפאר ווערטער. יעדע הקפה רעדט מען פון יענע ספירה; די ערשטע הקפה פון חסד, פון הפצה; צווייטע הקפה פון גבורה, דריטע הקפה פון תפארת, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן מען זאל ליב האבן אידישקייט, ליב האבן א בארד און פיאות, ליב האבן צניעות, די פרויען זאלן זיך שערן די האר נאך די חתונה און דאס ליב האבן.

ביי די הקפות איז א צייט וואס מען קען פועל'ן ארויס צו גיין פון אלע שלעכטע תאוות און מידות רעות - דורך שמחה, דורך טאנצן מיט די תורה. מוצאי יום טוב האבן מיר געהערט די ביטערע נייעס אז אראבער זענען אריינגעקומען פון עזה און אויסגע'שחט'ן הונדערטער אידן השם ישמרנו, אזא שוידערליכע שחיטה, און פארקאפטע משכונות, און טויזנטער אידן זענען פארוואונדעט. מען זעט מער און מער וואס דער הייליגער רבי פון

סאטמער האט אזוי געוויינט ווען די מדינה האט זיך געגרינדעט, אז עס וועט זיך נישט ענדיגן גיטן אידיש בלוט; זייט זי שטייט גיסט זיך בלוט. מען דארף אזוי שטארק בעטן דעם אייבערשטן משיח זאל קומען און דער גלות זאל זיך שוין ענדיגן.

הויב שוין אן מעביר סדרה זיין, ווארט נישט אויף סוף וואך, טייל איין די פרשה לויט די וואך, יעדן טאג אביסל; זינטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער.

איך דארף מקצר זיין, מיין ווייב איז יעצט אהיים געקומען פון זיך אפרוען, איך דארף העלפן אין שטוב מיט די קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נישט אראפטערעטן פון בעט אן נעגל וואסער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר, חיפה

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

גרייט זיך אן יעדע נאכט נעגל וואסער נעבן די בעט, אזוי אז אינדערפרי זאלסטו זיך קענען אפגיטן ביים בעט. מוהרא"ש ברענגט (סידור עת רצון סדר נטילת ידים, א) א קבלה פון הייליגן רבי'ן רבי זושא זכותו גגן עלינו וואס האט מקבל געווען פון זיין הייליגער רבי דער מגיד פון מעזריטש זכותו גגן עלינו, וואס האט מקבל געווען פון הייליגן בעל שם טוב זכותו גגן עלינו - נישט אראפטערעטן פון בעט איידער זיך אפגיטן נעגל וואסער, אויף דעם זאגט דער פסוק (תהלים לו, ה): "יתיצב על דרך לא טוב, רע לא ימאס", אויב מען גייט אראפ פון בעט אן נעגל וואסער - לויפט נאך די נישט גוטע דעם מענטש א גאנצן טאג.

עס זאל דיר נישט שטערן אז עס ווערט נאס נעבן די בעט; ענדערש אזוי,

ווי איידער האבן צוטון א גאנצן טאג מיט די סטרא אַהרא. גרייט אן סיי פאר דיר און סיי פאר דיין ווייב נעגל וואסער, אזוי אויף זאלסטו אריינלייגן אין דיינע קינדער זיי זאלן נישט אראפט־רעטן פון בעט אן נעגל וואסער; אזוי וועט זיין די גאנצע שטוב פול מיט קדושה.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

אז אייער קינד ווערט געטשעפעט, רעדטס צום מלמד און מנהל

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת
תשפ"ד לפרט קטן
מרת ... תחי'

איף האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז אייער קינד ווערט געטשעפעט אין חדר - זאלט איר רעדן צום מלמד
און צום מנהל, און אז עס העלפט נישט - זאלט איר נאכאמאל רעדן צום
מלמד און צום מנהל, אויף איז וויכטיג צו שיקן פארן מלמד און פארן מנהל
א טיפ.

עלטערן דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן פאר די קינדער און פאר
די דורות זאלן אויסוואקסן ערליך און געזונט.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

מזל טוב צו די חתונה פון אייער זון

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת
תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איף האב ערהאלטן די הזמנה פאר די חתונה.

מזל טוב פאר די חתונה פון אייער זון, דער בכור ... גרו יאיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן די חתן פֿלֿה זאלן בויען א שיינע שטוב מיט ערליכע דורות, און איר און אייער ווייב זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער.

איר קענט זיך נישט פֿארשטעלן אייער זכות וואס איר האט מיטן מפרסם זיין דעם הייליגן רבינ'ס עצות פאר די וועלט, דאס איז די גרעסטע זאך וואס איז דא; אויבן אין הימל בארומט מען זיך זייער מיטן מענטש וואס איז מגלה די אמונה פאר אנדערע און איז זוכה מקרב זיין רחוקים להשם יתברך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

הער אויף רעדן ניבול פֿה, קענסטו צוריק קומען אין היכל

הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת

תשפ"ד לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו נעמסט זיך פאר נישט צו רעדן מער קיין ניבול פֿה - קענסטו צוריק קומען ביי אונז אין היכל הקודש, אויך נאר בתנאי אז דו וועסט נישט ארויסנעמען קיין טעלעפאן וכדומה - קוקן שמוציגע זאכן.

וויסן זאלסטו, יעדער איינער קען תשובה טון, אבער נאר אז מען לאזט אפ דעם טויטן שרץ; כל זמן מען האלט אין האנט די טויטע שרץ, אפילו מען טובל'ט זיך אין מקנה אריז'ל, אפילו מען גייט אין אלע קוועלער - בלייבט מען טמא. אזוי זאגן די הייליגע חכמים (תענית טז): "אדם שתופס שרץ בידו, אפלו טובל בכל מימות שבעולם לא עלתה לו טבילה, זרקו מידו פון שטבל בארבעים סאה מיד עלתה לו טבילה", ווען איינער איז טמא און טובל'ט זיך - ווערט ער ריין נאר אויב ער לאזט אפ דעם טויטן שרץ, ווייל ווי לאנג מען האלט אן דעם טויטן שרץ, אפילו מען טובל'ט זיך אין אלע

וואסערן, אין אלע מקנאות - בלייבט מען טמא, נאר אז מען ווארפט אַוועק די טויטע שרצים - ווערט מען טהור.

אז דו ווילסט תשובה טון - ווארף אַוועק דיין טעלעפאן און אנדערע מאשינדלעך וואס מען קען זען זען עבירות, און אזוי וועסטו קענען תשובה טון. זאג אסאך משניות אפילו בלי הבנה כלל, וועט אריינגיין אין דיר א ריינקייט.

איך בין נישט ברוגז אויף דיר, איך האב דיך אַוועקגעשיקט נאר ווייל ביי אונז אין היכל הקודש דארף איך אכטונג געבן מען זאל רעדן נאר איידל. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אנשטאט קוקן אויף הריגות און רציחות, זאל מען קוקן חיזוק

אויף אמונה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרֶשֶׁת בְּרַאשִׁית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת

תשפ"ד לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב אריינגעלייגט אזויפיל געלט אינעם עפפ, עס איז ממש א שאד אז די עפפ איז טויט, נישטא קיין אפדעיט; אפּשֶׁר וואלסטו געקענט העלפן ארויפלייגן יעדע פאר שעה בילדער, קליפס, גייעס, ארטיקלען, בריוו, דרשות און וואס נישט, מענטשן זאלן האבן חיזוק; אנשטאט זיצן שעות קוקן קליפס פון הריגות, שחיטות - זאל מען קוקן חיזוק אויף אמונה.

מענטשן זיצן רוב טאג אויף די גייעס, בפרט אין די טעג פון מלחמה; מען ווערט צערידערט, מען פאלט אריין אין פאניק. די עפפ איז טויט, קיינער אפדעיט נישט, גייט קיינער דאס נישט באזוכן; ממש א שאד.

אזויפיל געלט האט געקאסט צו אויפבויען די עפפ און די וועבסייט, און יעצט איז עס אן קיין אפדעיט, עס ציעט נישט קיינעם צו קומען ליינען, קוקן; ממש א שאד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דאווענען שחרית איז די ערשטע זאך, וואס פריער איז בעסער

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ו תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... נרו זאיר, ירושלים

איך האב זיך זייער געפרייט דיך צו זען שמחת תורה אין ישיבה, איך
האב געוואלט רעדן מיט דיר אביסל ווי צו פירן די ישיבה אין ארץ ישראל
אבער עס איז נישט אויסגעקומען צייט.

אין זאך וויל איך דו זאלסט מאכן אנדערש ווי ביי אונז, איך וויל
שחרית זאל זיין פריער ווי איך דאווען מיט די בחורים, איך אליינס וויל אויך
דאווענען פריער נאר מכמה סיבות איז עס אזוי. איך האף און איך בעט דעם
אייבערשטן אז אין טאג וועל איך קענען ארוםדרייען די סדר מיינע מיט די
ישיבה און דאווענען גאר פרי, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט
(שיחות הר"ן, סימן לא) אז דאווענען שחרית איז די ערשטע זאך, און וואס פריער
איז בעסער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

די גייעס פארקאפט און פארוואונדעט הונדערטער טויזנטער

נעבעך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ו תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... נרו זאיר, ירושלים

שטארק זיך, און שטארק די בחורים און אויך די אינגעלייט.
הער נישט קיין גייעס, די גייעס פארקאפט יעדן טאג משכונות;
די רוצחים, די בלוט דורשטיגע וועלן האבן פארקאפט אסאך
משכונות, אבער די גייעס פארקאפט און פארוואונדעט הונדערטער

טויזנטער געבעדען, מען פייניגט זיך, מען ווערט קראנק גייסטיש
השם ישמרנו.

זאג די בחורים און אינגעלייט זאלן גיין הפצה. יעצט נעמען אלע, די
אלע וואס א גאנץ יאר זאגן זיי פאר מפיצים 'וואס קומט איר ביי אונז, מיר
האבן אונזער רבי און ענק האבן ענקער רבי, איז וואס דארפט איר אונז
אריינצווינגען ענקערע ספרים?' יעצט איז נישטא קיין 'אונזער רבי' ענקער
רבי, אלע זענען באהאלטן אין די מיין לעכער און נאר דער רבי פון אלע
רבי'ס, דער הייליגער רבי - זיינע ספרים, זיינע ווערטער - זענען מחי' די
גאנצע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חומש רש"י לערנט מען יעדעס יאר פון פריש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בראשית, כ"ז תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר

געכטן בין איך נישט אנגעקומען צו שרייבן, נעכטן בין איך געפארן אין
שטעטל; איך בין שוין נישט געווען אין שטעטל פון זומער. איך בין געכטן
געפארן צו די קינדער, צו די חדר און צו בית פיגא; וואס זאל איך דיר זאגן,
ביי מיר איז חינוך הבנים והבנות מער פון אלעס, אוועק שטעלן גוטע
מלמדים און גוטע לערערנס זאלן לערנען מיט די קינדער אמונה, לערנען
מיט די קינדער תפלה; דאס איז ביי מיר דאס וויכטיגסטע זאך פון אלעס
וואס איך טו.

רוב טאג איז מיר אוועק ביי די קינדער. אויך בין איך געווען אין כולל,
געגעבן א פתיחת הזמן שמועס. קודם האט דער דיין, דער ראש הכולל -
גערעדט אפאר ווערטער, און נאכדעם האב איך גערעדט צו די טייערע
אינגעלייט. די כולל איז א מתנה וואס דער אייבערשטער האט מיר געגעבן
פאר אזויפיל יארן לערנען מיט די בחורים, די כולל איז א גרויסער חידוש,

די אינגעלייט לערנען זייער פלייסיג. איך האב גערעדט מיט זיי ווי אזוי זיי זאלן לערנען און ענדיגן הלכות שבת, איך האב זיי געבעטן אז איך וויל דעם קומענדיגן יאר, און אזוי ווייטער - זאל די קאף ביי אונזער בנן אין אומאן ווערן געפירט דורכן דיין און די אינגעלייט, איך האב געהערט אז עס איז געווען שאלות פון חלול שבת יום טוב, איך וויל אנועקשטעלן די קאף זאל זיין געפירט דורך די כולל אינגעלייט, קיין איין זאך זאל מען נישט טון אן פֿרעגן די הלכה, נישטא אזא זאך זאגן פאר א גוי טו אזוי, מאך אזוי - אן פֿרעגן די תלמידי חכמים וואס די הלכה איז. אזוי אויך וויל איך אלע אונזערע הצלה אינגעלייט זאלן באקומען שמוש ווי אזוי זיך צו פירן שבת, און חס ושלום נישט מחלל שבת זיין; יעדע פֿרט ופֿרט וויסן, וואס דארף געטון ווערן דורך א שינוי, וואס מעג מען יא און וואס נישט; דאס אלעס זאל ווערן אנועק געשטעלט דורך די רבני הכולל.

איך בעט דיר זייער זאלסט לערנען חומש רש"י. חומש רש"י איז נישט א שיעור וואס מען ענדיגט איינמאל און מען לאזט דאס אפ, חומש רש"י לערנט מען בכל שנה ושנה. א אינגערמאן איז צו מיר געקומען אין שול, נישט אין אונזער שול אין א פֿרעמדע שול - פֿרעגן: "וואס זאל איך די יאר לערנען אנשטאט חומש רש"י?" איך האב יענעם מסביר געווען אז חומש רש"י איז נישט א לימוד פאר איין מאל, אנדערע לימודים איז א לימוד וואס מען קען אפלאזן און מען גייט צו א צווייטע ספר, חומש רש"י דאס איז די נשמה פונעם איד, און אלע צדיקים האבן זייער מזהיר געווען זייערע תלמידים צו לערנען חומש רש"י יעדן טאג.

מוהרא"ש זאגט נאך פון הייליגן רבי יששכר דוב מבעלזא זכותו יגן עלינו: "א טאג וואס מען לערנט חומש מיט רש"י, איז מען פארזיכערט אז אין דעם טאג וועט מען נישט זינדיגן". אויך איז ידוע ביי אונז - סאטמערע חסידים - אז דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו האט געשיקט זיינע צוויי קינדער דער הייליגער עצי חיים און דעם הייליגן סאטמער רבי, זכותם יגן עלינו, ווען זיי זענען נאך געווען גאר קליין - זיי זאלן גיין נעמען א ברכה פון דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו יגן עלינו.

רַבִּי מְרֻדְכֵי'לֶע הָאֵט זײ גַעבֶענְט־שֵׁט און זײ גַעזאַגט די װערטער:
"קײנְדער־לֶעך, פֿילעוועט זײך אײן חוּמֶשׁ רֶשׁ"י (לֶעֲרַנְט אַסאַךּ חוּמֶשׁ רֶשׁ"י),
װײל אײך הָאב גַעקענט גְרוֹיסע גְאוֹנִים װאס הָאבן נײשֵׁט גַעװײסט װאו דער
אײבער־שֵׁטער װאײנט װײל זײ הָאבן נײשֵׁט גַעלֶערנט חוּמֶשׁ רֶשׁ"י".
דער אײבער־שֵׁטער זַאל הַעלֶפֶן זַאלֶסט הָאבן הַצְלַחַה אײן אַלֶע עֲנִינִים.

...

רַעֲדַט מײט די קײנדער אַמוֹנָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עַרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשֵׁרִי, שְׁנַת תשפ"ד
לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֹּד מײנע טײערע בְּרִידער אײן אַרץ יִשְׂרָאֵל, ה' עֲלֵיהֶם יִחִיו

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁטאַרקט אײך מײט אַמוֹנָה, חֲזַרְט אײך דער
אײבער־שֵׁטער אײז דא, דער אײבער־שֵׁטער אײז דאַרט, דער אײבער־שֵׁטער אײז
אײן יַעֲדֶע אַרט, אַלֶעס אײז ער און קײן שׁוּם זאַך קען פֿאַסײן נאַר װאס דער
אײבער־שֵׁטער מאַכט; מײט אַמוֹנָה װעט אײר זײך קענען הַאַלְטֵן רױאַיג.

גַעבֶט דאס אײבער פֿאַר אײערע קײנדער. רַעֲדַט נײשֵׁט מײט די קײנדער קײן
גײעס, רַעֲדַט מײט די קײנדער אַמוֹנָה, און װען מֶען זַעט און מֶען הַעֲרֵט די
עֲרֵאפֿלאַנען זײך דִרײען הַעֲכֶער די קַעפּ מײט שְׂרַעק, און װען מֶען הַעֲרֵט װי
עס צױפֿײפֿן זײך די פֿײפֿערס אַז עס קומט עפֿעס װאס מֶען דאַרף זײך הײטן -
זאַלט אײר נײשֵׁט לױפֿן מײט קײן בְּהֵלָה, נאַר טון װאס מֶען הָאט צו טון - זײך
צו הײטן און הײטן די קײנדער, און מײט אַ שְׁמײכל, מײט שְׁמַחָה - זאַגן פֿאַר די
קײנדער: "קײנער קען אונז נײשֵׁט טון קײן שְׁלֶעכֶטס, און קײנער קען אונז
נײשֵׁט טון קײן גױטס, דער אײבער־שֵׁטער - ער אײז מײט אונז".

הַדְּבָר הַשְּׁנײ, מײנע טײערע בְּרִידער - הַעֲרֵט נײשֵׁט קײן גײעס. דאס בײסל
װאס אײר דאַרפֿט װײסן אײן אַ צײט פֿון מְלַחֲמָה - זאַלט אײר הַעֲרֵן, אָבֶער
נײשֵׁט זײצן אױף די גײעס, װײל די גײעס אײז עֲרֻגֶער פֿון די צָרָה אַלײנס, די
גײעס נַעמֶט אַװעק די מױט, עס װאַרפֿט אַרײן אײן פֿחֲדִים און שְׂרַעק הַשֵּׁם

ישׁמרינו. נישׁט קוקן קיין גייעס און זיכער נישׁט די בילדער און ווידיאוס פון רציחה; דאס איז נישׁט פאר א איד צו קוקן, דאס שאדט פארן נפש, עס שאדט פאר די הארץ; קוקן די ווידיאוס און קליפס - שעדיגט דאס איידעלע אידישע נפש, ודי למבין.

הדבר השלישי, יעדער איינער זאל זיך שטארקן מיט זיינע שיעורים כסדרן, מוסיף זיין נאך שיעורים. זיך מאכן א שיעור לערנען יעדן טאג חומש רש"י איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער. אויף א שיעור אין משניות, גורס זיין פרקים משניות, אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכון לבו לשמים, אפילו בלי הבנה כלל, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין בלימוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר וממילא יבין", מען דארף זאגן די ווערטער און ביים סוף וועט מען פארשטיין. אויף זאל מען זיך מאכן א שיעור אין גמרא, די הייליגע גמרא - דאס פארברענט אלע קליפות ומשחיתים, דאס היט דעם מענטש, נישׁטא אזא הייליגע זאך ווי א בלאט גמרא; מאכט זיך שיעורים אין רבינו'ס ספרים.

הדבר הרביעי, זאלט איר אלע זאגן יעדע נאכט תיקון חצות און זיך מתבודד זיין, בעטן דעם אייבערשטן פאר אידישע קינדער. רעדן גוטס אויף אידישע קינדער, און אויף אויף די וואס ווייסן נישׁט פון תורה ומצוות. מוהרא"ש זאגט, מען לייגט זיך היינטיגע טעג שפעט, זאל מען זאגן איידער מען גייט שלאפן נאך קריאת שמע שעל המיטה - תיקון חצות; עס נעמט נישׁט לאנג, עס איז אפאר קאפיטלעך תהלים מיט א שטיקל קינות, א שאד נישׁט צו זאגן און בעטן פאר גלות השכינה, פאר חלול שמו הגדול ותורתו הקדושה, דא האט איר די פאר קאפיטלעך פון חצות:

(קאפיטל קלז): "על נהרות בבל", (קאפיטל עט): "מזמור לאסף", נאכדעם די שטיקל פון איכה (קאפיטל ה): "זכור ה' מה הנה לנו, הביטה וראה את חרפתנו", און די פסוקים פון נ"ף: "הבט משמים וראה", און נאכדעם תיקון לאה. עס נעמט נישׁט לאנג, עס איז נאך אפאר קאפיטלעך תהלים, (קאפיטל כד): "לדוד מזמור, לה' הארץ", (קאפיטל מב): "למנצח

משכיל לבני קרח", (קאפיטל מג): "שפטני אלקים", (קאפיטל כ): "למנצח יענד", (קאפיטל סז): "למנצח בנגינות", (קאפיטל קיא): "הללויה אודה", (קאפיטל נא): "למנצח בבוא אליו נתן הנביא", (קאפיטל קכו): "שיר המעלות".

ועל כולם זיה מוחל זיין איינער מיטן צווייטן, נישט האלטן קיין פיינטשאפט איינער צום צווייטן. יעצט ווען אידישע קינדער זענען אין אן עת צרה, די פעלקער ווילן אונז אלע טון שלעכטס - דארפן מיר זיך האלטן באחדות.

אויף זאלט איר טראכטן ווי וואלט איך אויסגעזען אגעם רבי'ן אין אזא צייט? וואו וואלט איך געהאט חיזוק? דארף דאס געבן כח פאר אלעמען עוסק זיין מער אין הפצה. שעמט אייך נישט און פוילט אייך נישט צו עוסק זיין אין פארשפרייטן די עצות און חיזוק פון רבי'ן, יעצט נעמען אלע, אפילו די וואס א גאנץ יאר זאגן זיי 'מיר האבן פון אונזער רבי, מיר דארפן נישט פון ענקער רבי'. יעצט איז א צייט וואס אלע רבי'ס באהאלטן זיך, קיינער רעדט נישט, קיינער ווייסט נישט וואס צו זאגן, יעצט דארפן אלע די רבי פון אלע רבי'ס, דער הייליגער רבי, דער ברסלב'ער רבי, רבינו נחמן בן פיגא - זאל אונז טרייסטן, אזוי ווי די תורה זאגט די וואך (בראשית, חט): "זה ינחמנו ממצשנו ומעצבון דינו", דער רבי טרייסט אונז פון עצבות און פון אלע שלעכטס.

מיינט נישט אז מיר זענען אין אמעריקע, מיר זענען מסודר, מיר ווייסן נישט וואס גייט אריבער; מיר זענען גוט צעבראכן, מיר זענען ברידער, פון אינמיטן אונזערע הקפות וואס מיר האבן געהערט אז שפכו דמים פמים סביבות ירושלים - זענען מיר אזוי צעקלאפט און צעשוידערט; מיר דאווענען, מיר זענען מתפלל אז משיח זאל שוין קומען, עס זאל נישט זיין מער קיין מלחמות און אלע אידן זאלן זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

דער שלטון המינות איז צעזעצט געווארן, אלע וואס האבן געזינגען 'מיר האבן א מיליטער, מיר האבן געווער' - זענען מיט די צונג אינדרויסן (איך רעד נישט פון די תינוקות שנשבו, איך רעד פון די פרומע נאכשלעפער

וואס פאר אביסל געלט זיצן זיי אין די כנסת המינים השם ישמרינו), נישטא קיין מיליטער, נישטא קיין געווער, דאס וועט זיין ווען משיח וועט קומען, אזוי ווי דער נביא זאגט (זכריה ד, ו): "לא בחיל ולא בכח, כי אם ברוחי, אמר ה' צבקות".

חזרט די פאר קללים וואס איך בעט ענק, וועט ענק גוט זיין בזה ובבא. א גוט שבת.

...

